



## Розділ перший



### *Перед початком семестру*

Другий семестр Ребекки Мейсон у Требізоні матиме купу сюрпризів. Попереду семестр, у якому поведінка Тіш Андерсон спантеличить усіх, зокрема Ребекку, та майже доведе Сью Мардох до відчаю.

Ребекка ще до початку навчання відчула, що Тіш якось змінилася.

Різдвяні канікули майже закінчилися, тому Ребецці не було чого робити. Її друзі з Лондона повернулися до своїх шкіл. Тато повернувся до своєї роботи в Саудівській Аравії. Мати клопотала в їхньому котеджі, що у південному Лондоні, приводячи його до ладу для нових орендаторів. Потім вона мала проводити Ребекку до школи й зустрітися з містером Мейсоном уже за кордоном.

Ще у вересні Ребекка боялася їхати до «Требізону», школи-інтернату в Західній Англії. Тоді вона нікого ще не знала і готувалася стати єдиною новенькою другокурсницею. Зараз, чекаючи на початок другого семестру, вона почувалася зовсім інакше. Дівчинка знайшла чудових подруг — Ішбель Андерсон (більш відому як Тіш) і Сью Мардох. Тіш і Сью приїхали до Требізону як першокурсниці та стали подругами від початку. Але після конфлікту з авторитетною шестикурсницею на ім'я Елізабет Екстон, численних проблем та хвилювань ці двоє сердечно прийняли Ребекку, ставши трійцею.

Настала п'ятниця. Ребекка була впевнена, що зустрінеється з Тіш і Сью лише наступного вівторка, в потягу «Лондон — Требізон». Адже

Сью мешкала десь у північному Лондоні, а Тіш узагалі жила за містом.

Тому вона нестямилася з радощів, коли Сью зателефонувала їй додому.

— Можеш приїхати на вихідні до мене? — запитала вона. — Тіш уже тут. Я гратиму на вельми жахливому концерті завтра вдень з Ніколою Годжес, пам'ятаєш її? Але найголовніше — мої батьки влаштовують вечірку після цього. Ти повинна скуштувати їжу! Батьки дозволять тобі приїхати? Можеш залишитися на ніч.

— Зараз запитаю! — зраділа Ребекка.

Місіс Мейсон без вагань дозволила їй. Ребекка повернулася до телефону. Вона відчувала приємне хвилювання.

— Все гаразд! Я приїду на концерт. Де він відбудеться?

— У залі, поряд із зупинкою метро Центральний Гендон.

— Центральний Гендон — це просто по північній лінії! — вигукнула Ребекка.

— Тіш може зустріти тебе біля станції о пів на третю та відвести до зали. Концерт розпочнеться о третій. Ми з Ніколою намагатимемося грати на скрипках в унісон. Не очікуй нічого гарного!

— Можеш фальшивити скільки заманеться, — мовила Ребекка. — Я однаково не зможу помітити.

— Тіш сказала те саме!

— Нікола Годжес, о, тепер я згадала, — вигукнула Ребекка. — Вона з першого курсу, чи не так? Я не знала, що ви знайомі поза школою.

Нікола мала волосся солом'яного кольору, заплетене у коси, та кругле дитяче обличчя. Так само, як і Сью, вона вже грала на скрипці досить добре, щоб увійти до шкільного оркестру. Вона грала соло на шкільному різдвяному концерті.

— Я не знала її поза школою, — пояснила Сью. — Але минулого семестру я сказала їй, де буду займатися музикою. А згодом я дізнаюсь, що батько записав її туди. І ось нас обох обрали разом грати на концерті завтра. Там буде також багато інших виступів, зокрема пісні й балет та усіляке таке.

— Не можу дочекатися, — сказала Ребекка. — А Тіш поруч?

— Вона пішла, — сказала Сью. — Але не хвилюйся, Тіш тебе зустрине. Вона дуже хоче тебе побачити.

— Куди вона пішла?

— У Гемпстед. Там виставка мистецтва відкритого космосу.

— Що? — здивувалася Ребекка. — Та, про яку писали в газетах? Скручені лампи, прикручені до стелі, та мерехтливі вогники?

— Саме ця.

— Це не схоже на Тіш!

— Вона щойно вийшла, — повідомила Сью. Ребекка також була спантеличена. — Мені здавалося, що ніхто не захоче йти туди. Вона запевнила, що їй раптово закортіло її відвідати.

— Сподіваюся, Тіш не змінюється в гірший бік, — серйозно сказала Ребекка.

Того вечора вона, наспівуючи собі під ніс, попросувала свій найкращий блідо-зелений светр з вовни ангори, що гарно пасував до її світлого волосся. Потім узялася за штани.

— Ти не хочеш одягти щось ошатніше на вечірку? — схвильовано запитала місіс Мейсон. — Вони дуже забезпечені, чи не так?

Говард Мардох, батько Сью, був керівником великої компанії «Метернекс», про що Ребекка одного разу випадково дізналася.

— Сью сказала вдягти щось повсякденне. — Їй краще знати.

— Уявляю, що вони мешкають у чудовому будинку, — зітхнула місіс Мейсон.

— Я опишу тобі все детально, коли повернусь, мамо, — пообіцяла Ребекка. — Навіть яка у них пральна машинка.

Місіс Мейсон засміялася. Це правда: вона обожнювала дізнаватися про такі речі.

Наступного дня по обіді Ребекка вирушила в дорогу.

Попри січневе сіре небо й більшість голих дерев, настрої залишався піднесений.

Вона надягла товсте темно-синє вовняне пальто, світле волосся каскадом спадало на скинутий каптур. Ребекка несла свої нічні речі в джинсовому рюкзаку. День був холодний. Дівчинка була рада спуститися до теплої станції метро та зайти у потяг.

За сорок хвилин Ребекка опинилася у Північному Лондоні. За турнікетом на неї вже чекала Тіш.

Вона виглядала тією самою колишньою Тіш, тільки замість шкільної форми була в яскраво-червоних лижних штанах і масивному чорно-жовтому довгому джемпері з малюнком та каптуром. З її плеча звисав маленький касетний магнітофон у яскраво-синьому чохлі. Тіш посміхалася так само

широко, чорні кучері підстрибували, але обличчя ввібрало зимову блідість.

— Що у нас тут? — вигукнула Ребекка, помітивши касетний магнітофон. — Як тобі пощастило!

— Подарували на Різдво, — сказала Тіш. — Гадаю, ми спробуємо записати їхній дует. Тут є мікрофон!

Ідея записати виступ Сью та Ніколи під час шоу сподобалася Ребецці. Як виявилось згодом, це досить помітно пожвавило вечір.

Шість маленьких балерин вийшли на сцену та танцювали надміру погано. Згідно з програмою, Сью та Нікола мали бути наступними. Тіш, тримаючи магнітофон на колінах, готувалась. Стрічка касети вже була наполовину заповнена немелодійною поп-музикою — улюбленим жанром Тіш, — що напередодні записала з радіо. Вона намагалася затиснути стрічку на порожній частині та приготувалася записувати.

На жаль, вона натиснула не ту кнопку.

Раптово, коли балет наблизився до свого найніжнішого моменту, тихе фортепіано в залі було заглушене гучною пригнічуючою поп-музикою. Люди в заповненій залі одразу розвернулися, засуджуюче дивлячись і видаючи дивні звуки. Тіш

була настільки вражена, що магнітофон зісковзнув з її колін просто під стілець попереду, продовжуючи розриватися музикою. Вона підняла його та вимкнула. Інцидент вичерпався за кілька секунд, але дівчата настільки сильно хихотіли, що отямилися тільки тоді, коли Сью та Нікола з'явилися на сцені зі своїми скрипками.

Все це було типове для Тіш. Ребекка не мала підстав уважати, ніби щось змінилося в ній.

Перша трохи дивна річ сталася під час перерви.

Оскільки зала була маленькою та залюдненою, усі повинні були залишатися на своїх місцях, тому чай розносили у паперових стаканах. Ребекка і Тіш розмовляли про канікули, а потім Ребекка, раптово згадавши, запитала:

— Як тобі виставка?

— Яка виставка? — перепитала Тіш.

— Смієшся? У Гемпстеді! Сью сказала, що ти відвідала її вчора. Вона одночасно химерна та красива?

Замість того, щоб шуткувати та сміятися з цього, Тіш просто зніяковіла. Вона дивилася на свій стакан із чаєм.



— Я, зрештою, туди не пішла. Я просто гуляла.

— А-а-а!

Запанувала незручна мовчанка. Ребекка намагалася відновити бесіду, але Тіш, здавалося, занурився у свої думки. Це виглядало так, немов Ребекка мимоволі зачепила вразливе місце. Але чому? Як? Урешті-решт вона здалася та мовчки допила свій чай. Але що, заради всього святого, найшло на Тіш?

Її очі застигли на партері. Перші ряди були зарезервовані для виступаючих: туди могли сісти ті, хто вже виступив. Сью сиділа там з Ніколою. Спершу Сью помахала подругам, а зараз схилилася до дівчини з солом'яним волоссям; притулившись головами одна до одної, вони поринули в розмову.

Чи могли Тіш і Сью посваритися останніми днями? Ребекка дивувалася в пошуках пояснення. Чи могла Сью зблизитися з Ніколою Годжес за канікули через цей концерт? Серйозна музика не була тим, на чому розумілася Тіш. Можливо, вона почувалася полишеною... Світло погасло. Почалася друга половина концерту. Надміру погане виконання пісні «Ох, заради крил голуба» старим сопрано почало реанімувати Тіш. Ребекка

# Зміст

Розділ перший. Перед початком семестру . . . . .	3
Розділ другий. Три таємні бажання . . . . .	16
Розділ третій. Команда в зборі . . . . .	31
Розділ четвертий. Ребецці пощастило . . . . .	45
Розділ п'ятий. Перша сварка . . . . .	56
Розділ шостий. На шляху до розриву . . . . .	69
Розділ сьомий. Вибори почалися . . . . .	82
Розділ восьмий. Нечесні вибори . . . . .	95
Розділ дев'ятий. Небезпечне становище . . . . .	110
Розділ десятий. Візит до «Гіларі» . . . . .	121
Розділ одинадцятий. Велике протистояння . . . . .	135
Розділ дванадцятий. Заголовки новин . . . . .	151
Розділ тринадцятий. Результати змагання за музичну стипендію . . . . .	166
Розділ чотирнадцятий. Як здійснюються бажання . . . . .	174

## Літній семестр у Требізоні

### Уривок з третьої книги

Розділ перший. Математичний приклад . . . . .	183
---	-----